

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרַשְׁתַּת תְּלֻדוֹת עֵרַב שַׁבַּת קוּדֶשׁ ד' כֶּסֶלּוֹ ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁשִׁי עִם רִשׁוּי

הַיּוֹם יַעֲקֹב מִקְבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת וְצָרִיךְ לְבַרַח מֵעֵשׂוֹ.

בְּרָכוֹת יַעֲקֹב: יִצְחָק אֲבִינוֹ חָשַׁב שְׁיַעֲקֹב הוּא בְּעֵצָם עֵשׂוֹ. יִצְחָק נָתַן לוֹ עֵשׂוֹ בְּרָכוֹת! (חֶלֶק מִהַבְּרָכוֹת הַן שִׁירֵד גֶּשֶׁם, שְׁהַמְאֲכִלִים שְׁלוֹ יִצְמָחוּ טוֹב, שֶׁהוּא יִשְׁלַט עַל הָעַמִּים הָאַחֲרִים וְלֹא יִשְׁלֹטוּ עָלָיו, הָאֲנָשִׁים הַמְקַלְלִים אוֹתוֹ יִהְיוּ מְקַלְלִים וְהָאֲנָשִׁים שְׁנוֹתְנִים לוֹ בְּרָכָה יִבְרְכוּ אֹף הֵם. אֶת הַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ אוֹמְרִים בְּהִתְחַלָּה שֶׁל "וַיִּתֵּן לָךְ" אוֹתוֹ אוֹמְרִים בְּמוֹצְאֵי שַׁבַּת אַחֲרֵי הַבְּדֻלָּה).

בְּרָכוֹת עֵשׂוֹ: אַחַר קִבְּלַת הַבְּרָכוֹת, יַעֲקֹב יָצָא. בְּדִיוֹק אַז, עֵשׂוֹ חָזַר עִם הָאֲכָל שֶׁהָכִין. הוּא אָמַר לְיִצְחָק לְבוֹא לְאָכַל כְּדֵי שְׁיוּכַל לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת.

"מִי אַתָּה?" שָׁאַל יִצְחָק.

"אֲנִי בְּנֵךְ בְּכוֹרְךָ עֵשׂוֹ" הוּא עָנָה. כְּשִׁיִּצְחָק שָׁמַע זֹאת, הוּא הִתְפַּלֵּא מְאֹד. הוּא גַם רָאָה אֶת הַגִּיהֲנוֹם פְּתוּחַ לִפְנֵי עֵשׂוֹ, וְהוּא שָׁאַל "אִם כֵּן, מִי הֵבִיא לִי אֲכָל קוּדֶשׁ? נָתַתִּי לוֹ כְּבָר אֶת הַבְּרָכוֹת! אֲבָל אֲנִי רוֹאָה שֶׁהַבְּרָכוֹת מְגִיעוֹת לוֹ, אִם כֵּן, שְׁיִהְיֶה מְבֹרָךְ"

(וַעֲדִין יִצְחָק חָשַׁשׁ שְׁמָא הוּא טָעָה). עֵשׂוֹ כְּעַס מְאֹד! הוּא צָעַק "תֵּן לִי גַם בְּרָכָה!"

"אֲבָל כְּבָר נָתַתִּי אֶת הַבְּרָכוֹת לְיַעֲקֹב, הוּא הִתְחַכֵּם עָלַי וְחִשְׁבֹתִי שְׁזָה אֶתָּה" אָמַר לוֹ יִצְחָק.

"זוֹ הַסִּבָּה שֶׁנִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב", קָרָא עֵשׂוֹ "יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְּעַמִּים! קוּדֶשׁ כָּל הוּא לָקַח אֶת הַבְּכוֹרָה מִמֶּנִּי (הַזְּכוּת וְהָאַחֲרִיּוּת שֶׁבְּלִהְיוֹת בְּכוֹר), וְעַכְשָׁו הוּא גַם לָקַח אֶת הַבְּרָכָה שְׁלִי!" כְּעַס עֵשׂוֹ.

יִצְחָק נִכַּח לְרֹאוֹת שֶׁאַחֲרֵי הַכֹּל הוּא לֹא טָעָה. עֵשׂוֹ מָכַר אֶת הַבְּכוֹרָה שְׁלוֹ לְיַעֲקֹב וְלָכֵן בְּאֵמַת הַגִּיעַ לוֹ לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁהָיוּ מֵיעֲדוֹת לְבְכוֹר. הוּא אָמַר לְעֵשׂוֹ שְׁיַעֲקֹב קִבֵּל בְּרָכָה שְׁיִמְשַׁל עָלָיו, אֲבָל עֵשׂוֹ עֲדִין בָּכָה שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּרָכָה.

יִצְחָק בְּרַךְ אֶת עֵשׂוֹ שְׁיִהְיֶה לוֹ גֶּשֶׁם וְהִיבּוֹל יִצְמַח אֲפֵלוֹ אִם זֶה לֹא מְגִיעַ לוֹ. וְאִם הוּא יִרְאֶה שְׁבָנֵי יַעֲקֹב (הַיְהוּדִים) עוֹבְרִים עִבְרוֹת, יִהְיֶה מִתָּר לוֹ לְמִשׁוֹל עֲלֵיהֶם עַד שְׁיַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה.

יַעֲקֹב בּוֹרַח: עֵשׂוֹ מְאֹד כְּעַס עַל יַעֲקֹב! בְּגִלְל יַעֲקֹב הוּא קִבֵּל בְּרָכוֹת פְּחוֹת טוֹבוֹת! עֵשׂוֹ רָצָה לְהַרוֹג

את יַעֲקֹב אֲבֵל הַחֲלִיט לְחֻכּוֹת עַד שֶׁיִּצְחָק יִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהַעֲצִיב אֶת אָבִיו.
רַבֵּקָה יִדְעָה מַה עָשׂוּ רוּצָה לַעֲשׂוֹת בְּאִמְצָעוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְהִזְהִירָה אֶת יַעֲקֹב שֶׁיִּבְרַח לְבֵית לָבֵן בְּחָרוֹן
וְשִׁישָׂאָר שֵׁם עַד שֶׁזַעֲמוּ שָׁל עָשׂוּ יַפּוּג. "אֲשַׁלַּח לָךְ מָסַר כְּשֶׁתּוֹכַל לְחַזֵּר הַבַּיְתָה" אָמְרָה לוֹ רַבֵּקָה. "אֵל
תִּנְסָה לְהִלָּחֵם בּוֹ, בִּיּוֹן שֶׁכָּךְ יִלְדִּי יִנְסוּ לְהַרוּג אוֹתָךְ".

רַבֵּקָה רָצְתָה שֶׁיַעֲקֹב יִקְבַּל עוֹד יוֹתֵר בְּרֻכּוֹת. לָכֵן אָמְרָה רַבֵּקָה לִיִּצְחָק שֶׁהִיא לֹא רוּצָה שֶׁיַעֲקֹב יִתְחַתֵּן
עִם בְּנוֹת חַת כְּמוֹ עָשׂוּ. לָכֵן יִצְחָק נָתַן לִיעֲקֹב בְּרָכָה כְּדֵי שֶׁיִּלְךָ וַיִּמָּצָא אִישָׁה מִמִּשְׁפַּחַת רַבֵּקָה בְּפָדָן אָרֶם,
וְשִׁיָּהּיוּ לוֹ הַרְבֵּה יְלָדִים. יִצְחָק נָתַן לוֹ עוֹד הַרְבֵּה בְּרֻכּוֹת שֶׁה' נָתַן לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, וְהַבְּרָכָה שְׁאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל
תִּהְיֶה שְׂיֻכַת לְבָנָיו וְלֹא לַעֲשׂוּ.

תהלים / יום ד' לחדש פרקים כ"ג- כ"ח

בְּפָרֶק כ"ה נֹאמַר: "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחִסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה". חֲסִידוֹת מִסְבִּירָה שֶׁהַמִּילָה מַעֲוֹלָם
(לְתַמִּיד) יֵשׁ לָהּ מִשְׁמַעוֹת נוֹסֶפֶת - מִהָעוֹלָם.

לָמָּה הַכּוֹנֵנָה? שֶׁהַרַחֲמִים וְהַחֲסֵד שֶׁל ה' הֵם מְשֻׁהוּ שֶׁקְשׁוֹר לְעוֹלָם. הַרְבֵּי הַרְשָׁ"ב מְלַמֵּד (בְּמֵאמָר הַבָּר
מְצוּהָ) שֶׁאֲפֹשֶׁר לְהַבִּין זֹאת בְּמִשְׁלָל: אִם אָדָם רוּצָה לְהַתְנַהֵג בְּנִדְבִיבוֹת, חַיִּב שִׁיָּהּיָהּ מִיָּשׁוּהוּ שֶׁיִּקְבַּל אֶת
הַחֲסֵד שְׁלוֹ. לָכֵן אַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁכָּל חַיִּי הֵיוּ מְלֵאִים חֲסֵד, הִצְטַעַר כְּאִשֶּׁר לֹא הָיוּ לוֹ אוֹרְחִים. הוּא לֹא יָכַל
לַעֲשׂוֹת חֲסֵד. אִי אֲפֹשֶׁר לְהִיֹּת נְדִיב כְּאִשֶּׁר אָדָם נִמְצָא בְּעֶצְמוֹ.

כֵּן הַדָּבָר עִם ה', כְּדֵי שֶׁה' יַבִּיעַ אֶת הַחֲסֵד, חַיִּב לְהִיֹּת עוֹלָם שֶׁנִּרְאָה כְּאִלּוּ הוּא נִפְרָד מֵה'. כֵּךְ ה' יָכוֹל
לְהִרְאוֹת אֶת חֲסֵדוֹ לְעוֹלָם. בְּפִסּוֹק זֶה אָנוּ מְבַקְשִׁים מֵה' לְזַכֵּר אֶת חֲסֵדוֹ אֵלֵינוּ, בְּגִלְל שֶׁזוֹ אַחַת הַסְּבוֹת
שֶׁה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶתְנוּ חֲסֵד.

תנ"א / קונטרס אחרון סימן ד' (ד' בסלו שנה פשוטה)

הַאֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן מְלַמֵּדֵנוּ שֶׁקִּיּוֹם מְצוּהָ הוּא דָבָר מִיָּחָד. אֲפִלּוּ אִם הָאָדָם חוֹשֵׁב עַל גְּדֻלוֹת ה' מַחֲשֵׁבוֹת
שְׁגוֹרְמוֹת לוֹ לְהַרְגִישׁ קְרוֹב לָהּ וְלֹאֲהַב אוֹתוֹ אוֹ לִירֵא מְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים שְׂאִינָם רְצוֹן ה', אִין זֶה דוֹמָה
לְקִיּוֹם מְצוּהָ בְּפַעַל!

מִדּוּעַ? מַה כָּל כֵּךְ מִיָּחָד בְּקִיּוֹם מְצוּהָ?

קוֹדֵם כָּל, הַסְּבָה לְשִׁמְיָהּ ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם (כָּל סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת) הִיא כְּדֵי לְהַבִּיא אֱלֻקוֹת לְתוֹךְ
גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם. דָּבָר הַנִּתֵּן לְבַצוּעַ בְּעַת קִיּוֹם מְצוּהָ.

בְּנוֹסֶף, כְּאִשֶּׁר יְהוּדִי מְקִיָּם מְצוּהָ, הַקָּשָׁר שְׁלוֹ לָהּ חֲזַק מְאֹד אֲפִלּוּ יוֹתֵר מִהַדְרָגָה אֵלֶיהָ נָתַן לְהַגִּיעַ
בְּאִמְצָעוֹת כּוֹנֵנָה וְאַהֲבָה חֲזָקָה לָהּ. לָכֵן עֲלֵינוּ לְהַפְסִיק אֶת הַלְמוּד עַל קִיּוֹם מְצוּהָ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל
לְבַצֵּעַ, אֲפִילוּ אִם כֵּךְ מְרַגְשִׁים קְרוֹב לָהּ. בִּיּוֹן שֶׁהַקָּשָׁר בְּאִמְצָעוֹת קִיּוֹם הַמְצוּהָ בְּפַעַל הוּא חֲזַק יוֹתֵר
אֲפִילוּ אִם אִין בְּאִפְשָׁרוֹתֵינוּ לְהַבִּין זֹאת.

היום יום / ד' בסלו

בְּ"הַיּוֹם יוֹם" שֶׁל הַיּוֹם לוֹמְדִים כִּיצַד חֲסִידִים נוֹטְלִים מִיָּם אַחֲרוֹנִים לְפָנֵי בְּרַכַּת הַמָּזוֹן.
שׁוֹפְכִים מִיָּם עַל קְצוֹת הָאֲצָבָעוֹת, מַעֲבִירִים אוֹתָם עַל הַשְּׁפָתִים בְּעוֹדוֹן רְטוּבוֹת.

ספר המצוות / מצוות עשה קכ"ז

היום בספר המצוות חוזרים על המצוה שלמדנו בימים האחרונים, **מצוות עשה קכ"ז** להפריש מעשר ראשון.

עלינו להפריש (להוריד) אחד חלקי עשר ממה שגדל בשדות ולתת אותו ללוים.

רמב"ם / הלכות מעשר פרקים י', י"א, י"ב

ברמב"ם היום לומדים הלכות רבות בנושא דמאי- מאכלים שאיננו בטוחים אם עשרו אותם או לא. אנחנו יכולים ללמד רבות מההלכות האלו על הענקה של מאכלים שאנו מקפידים לא לאוכלם בעצמנו.

פרק י' - הפרק מלמד על מי נתן לסמוך בשאומרים שהפרישו מעשר כן שהמאכלים שלהם אינם דמאי. אנו גם לומדים מה הדין אם אדם שאנו סומכים עליו נותן דמאי לאדם אחר.

פרק י"א - לומדים על מכירת דמאי.

פרק י"ב - בפרק הזה ישנן הלכות מתי נתן לסמוך על אדם פשוט למשל, מרבית האנשים הפשוטים מקפידים על אמירת האמת במיוחד בשבת. והם גם חוששים מאכילת דמוע- מאכל שיש בו תרומה או מעשר מערבים. אם אדם פשוט משהו בשבת או אמרים שמשהו איננו דמוע אפשר לסמוך על כך.

דרכי החסידות / הפרשה החסידית - פרשת ויצא

בפרשת השבוע לומדים על השליחות המיוחדת של יעקב. הוריו שלחו אותו לחרן כדי להתחתן. יעקב בקש מה' שיהיה עמו וישמור עליו בחרן, ושה' ישיב אותו בשלום לבית אביו. ה' ברוך אותו, והבטיח שהוא יחזיר אותו חזרה בשלום לבית אביו.

השליחות של יעקב אבינו היא הוראה לשליחות שלנו בעולם, לעשות לה' דירה בתחתונים.

אנו נשלחים ל"חרן" למקומות שונים בעולם, שאינם נראים כאלו הם מלאים בקדשה, והופכים אותם למקום נח לה'. לפני שיוצאים לשליחות, מבקשים מה' שיהיה אתנו וישמור עלינו.

מדוע מבקשים מה' גם שיחזיר אותנו? האם אין הדבר החשוב ביותר לבצע את השליחות כראוי? מה זה משנה האם נחזר או לא?

זהו הלקח אותו לומדים מיעקב: חשוב מאד לקיים את השליחות באופן הטוב ביותר, אבל זה לא הדבר היחיד שה' רוצה. ה' רוצה שנסיים את עבודתנו כן שנוכל לחזור לארץ ישראל, ארץ הקדש אליה אנו שייכים.

אפילו אם מצליחים בשליחות שלנו בעולם, והופכים אותו למקום נח- דירה- לה', יש לחזור לבית שלנו, לעולם כפי שהוא צריך להיות, כאשר משיח יבא.

הדיעה הזו תתן לנו תוספת חיות בשליחות שלנו, לסיים את תפקידנו ולהביא את משיח עכשיו!

(ראה ספר השיחות פרשת ויצא תשמ"ח)